ואיב מתוך בעצמו קוסרין אז״ז עם מכתבו בגיטין סיל סמסקא ליב״ב בלשון כתבו לגיל אלא ע״ב כוותם מתוך לא לשלחתא מדקאמר כי לרבא ולרב אמי מסמסקא לכו ואיב יכולין אנו לומר דקיל לסרי״ף וקיימנו דמסמסא בשלוח וכל שלמוהו חייבין לם :

ומה מסגיא לאים מן דין ז״ל סמס מיני דאות יש מי שאומר מעמא לכ״ע לא קיל רק דמיתין בשלוח אפילו לב״ב אך יש מי שאומר ולית דמס לם רק אחר בעיר מעמע דהכא דין בעצמו לא קיל אבי ואמי סוא ומוד עם מים לשאול אמאי לא אזכירוסו סרי״ף ומסוקקים שאול בגדים לא מיך קיימים בעולם כי מיתין בשלוח סנם כאחר מביאו מתמיתין כלומר ואין לם סוס מיכם מתמיתין כאחר מוציאין מעידין אלא על מלוה מנים עם המוסם מיכם אין בע״ב כי על מלוה מנים לאחי ליסא דקיימים דהכא אי״ב רק קיים מיסא דקאמי אעפ״י מים מיני בגופו ובכלי אין מעידין סא מין מוגסק מסני לכ״ע אכיסא לגבי כלים לא מלינו מין מוגסק כי מיתין בשלוח אלא ע״ב בקיימי שאינו מוגסקין קא מייתי אי״ב אלא מסני גבי מלוה קיימים שאינו מוגסקין אלא קיימים דהכא

ואיל כי המוכה העידה על מנים לכאיב מכנה מכיסם מנמה נם זו אין לו סוס קבלה מים קיימים בכניו לו בגוף אלא ע״ב בע״ב מייני כדמשמע מעמא דקא מכנה מכיסם מנמה נם וכן מעמע כולי מתמיתין מייני בע״ב דהקני קיים אין מעידין אלא בתוך ג׳ ימים וזה ע״ב בע״ב מייני כי בקיימים מעידין אפילו לאחר כמה ימים ואי״ב מיכם דמתמיתין כמי בע״ב מייני ואי״ב אין אמר אמאי״ב מים קיימים בגופו ובכלי פתח בע״ב וקיים בקיימים אלא ע״ב אעפ״י מים קיימי בגופו ובכלי וס״א דיוגל סע״ב כי כל ע״ב לריך קיימים קלת מבנאמר בתוכי בגיטין קף כ״ד בז״ם קיימים לאוריינא׳ ומעמם כי לא צריך ע״ב כ״ל בבנים ולא בגוף וכן בכלים אע״ג דצריך ע״ב אכמי מיתיכין בשלוח אי״ב מסמעא דמתמיתין ע״כ ליל לאפילו ע״ב אינו מהכי בני גוף וכליאכן קיימן מוגסק ואי״ב סרי״ף לסרם אמא כי מסמעא דמתמיתין אין לו סוס מיכם כ״ל בזה אחותן ולא לסמעה דמתמיתין דקמי אין מעידין אלא על מלוה מנים אי״ב כבר מעמע סתבא כלים וגוף ומנים ואחי״ב מעמע קיימן דהכא אחין מוגסקין מדקתני אעפ״י מים קיימים בגופו ובכלי הא קיימים מסני בני גוף אבל בני כלים כבר מעמע אחבא מעמע ואי״ם מקיימן מוגסק כי מסל מעמא מעמעים מכוסם דמיתין בשלוח כי אי״ל דסעמם סוא ל״ש ע״ב בכלי אלא זם סוא אלא אחבאמוד מים ע״ב בכלים אלא ע״ב אעמע דמיתי״ בשלוח ואי״ב אי״ב מוקמן אלא יש אחרון ומקשם ולמ״ד קיימים לאוריינא׳ אם קאמי אעפ״י מים קיימים כו׳ ואי לא יש אמאי דשלוח אי״ב אמאי לא אקשם גם למ״ד קיימים לאוריינא׳ אמאי לא יוגל ע״ב בכלים יל מעמא המקמן דלא יש מסמא דשלוח הבין המעכם אלגדים קאמי אין מעידין אלא על מלוה מנים ומעמע מגוף לבד ולא כלים ואי״ב מעמע מקיימים אם מגוף ואם אכלי אמנם כאחר גילו אמאי דשלוח אי״ב בין לגיל בין לגיל״ב מתמיתין כאמעמם ולא לגדים :

ומאחר אחריי״ף ואחלים אביאו אמתמיתין כאמעמם ולא אינמו אלגדין אמר אי״ב קובנים כאמעמם ואין מעידים על מוס קיים בשלוח מאחר אמאו מתמיתין וכו׳ דקיימים דהכא ולריכין קיימן מוגסק ואין מוס קיימן מוגסק לאיי״ב בכלים לגמרי מאחר מים לו אמאי דשלוח אלגה ולזה קיימן מוגסק בגופו אלא בעל הקיימות אמנם אבי״ז וזיל ומסתבא לריכא קיימן מוגסק בגופו אלא אחרת מנים דהא קיל קיימים דהכא וכו׳ וכבר אינם הבי״ דבריו ומיל אחר דברי אחרת אבעל הקיימות אבל דברי אביי״ב בקוף יבמות ודברי רבי בע״ב דמליאות יש מי שאומר דמסקנא ליה כלל אמרי׳ מתפיל לשואל דכי מסכיכן בכלי בחיוזרי וקומקי אדרינן מסנוא קמא דמיתין בשלוח לגמרי ולפ״ז בקיימים מוגסקים בכלי מעידין כ״ע אמילו למ״ד דקיימין דהכא לגמרי בשלוח לא אמרי׳ דקיימין ז״ל :

וכתב עליהם אבי״ז דברים אלו לאו דקמכא אינן דהא אריי״ף ואחלים ודברים ובעל הקיימות מעמדי אחרונים מולקים עליהם ואין בעמנו עם אבי״ז כן על כי״ז ועל דעת יש מי שאומר אבאבי״ז אבי״ז בעמנו כי לית לחם לי״ כלל ולא אדבר אבי״ז אבי״ז אין יכולין לי״ב אחלה דבריו אבנם סוא וכל אחרונים ז״ל אכמנו אמנם כלולתם ומקקו אחם מולה אחת לקיימים דהכא :

וכבר כתב בעל הקיימות אמאר דקיל דקיימין דהכא מקבבא לריכא קיימן מוגסק בגופו אלא אחבא אבים ומוא אלא אמרכין בגוס קיימן לגיבא דמ״ד קיימים לאוריינא׳ ואחלים׳ סוא ולא אמרכין עגייבא בגוס קיימן אמר אלא על מלוה אבים עם אחמעם כ״ם ולא אמרכין אבלים מאחר דקיל דקיימים דהכא ולריך קיימן מוגסק ואין מוגסק אלא בכלי אין מוגסק בגופו ואם אם אמרכין אבלים לגמרי אמרכין אבלים לגמרי אמרכין אבלים לגמרי

בסיווני וקומקי אבל בסיגון מוכסף מעידין אפילו נמי"ל קימכים לאו לאוריים' עכ"ל

דרי מ"כ מ"ש קיגון מוכסף סיינו מוכסף לגמרי אבל אינו מוכסף לגמרי אינו יכול לומר מ"ז מעידין עליו אף לע"ל קימכים לאו לאוריים' דאפ ליתא אפכי לע"ל קימכים לאו לאוריים' א"ל לאוקמי מתכיתן באיוב וגון מו בהווי וקומקי פרק אלף בקימכין מוכסקים קלא לא מכיכון עלייהו רק בגוכסן לגמרי וא"כ אין לומר אפר בגל הבנים מתכיתן אייני באיוב וגון וכליו בהווי וקומקי אלא בגל סגים"ם לגמרי כן לא רק

צוה עלי המנהגי סרמתם ואמר עד מתם להמיב דברים כנוסים לענין ומתם כאמר סרים המם לי מקבב מתם בתחי הבה מ״ם ומכיח ומאריך לעמיכו נגד סב״ו וכל המחרוכים אמר כבר המנו המיימין לאמלה וגם סרב מסרמעמ״ו לא סנים עליו בצ״ם נכחם המנו מקרים עם סב״ו ומכי מיימים אנו קוחים ועליכו לייסב מ״ם דבריהם והכם לא מאריך בפרטי הדברים רק אמיב המלה על כל הענין והוא העיקר שבנית עליו כל היסוד מלא נמלא בדברי הרא״ם שכתב דמיימין לאמלה אדרבה לא כתבו רק ליסבי בחכלא דקיימים דדבקן וקיימן מונחם ומסני ולא הזכיר כ״ל מחרי דקיימין בנוחו וכליו ל״מ והביאו מ״ז הפיקחא דקיימין דדבקן והחלרבה בדברים עד לבקוח כתבה כיון דקיימן מונחם מסני בני נוח מ״ם בני כלים שהרי הקוו אוחן ולא חלקו ביניהן כו׳ :

תמיהני מאין לך זה שאין חילוק בין נוח לכלים אדרבה ואדרבה נלמה כיון דקחמו וכתבו בני נוח קיימן מונחם דמהני מעמע אבל לא לבני כלי״מים עוד דך כלל אומ״ד הרא״ם ומעמה דקיימונחם בכלי״ל דמלי אחרי דהוא כי מונחם בכלי״מים לבני נוחסוא כפי׳ אחיבחם מיסו מנעי המיימין לאמלי ועי״כ לא הדר בלי״ק המיהולי לאמלה ואוקמי בחווי וקומקי רק כיון דקיימין לאוריימא ומסני אמילו אינו מונחם אבל לבלבא דקיימי׳ דדבקן לכ״ע מיימין לאמלה לענין זה ולא הוי קיימן מונחם בנוח אם מסוא קיימן מונחם בכלי ועי״כ הולכך הרא״ם לאמם ומחלק בין נוח לכלי דבכלי לא מסני אמילו קיימן מונחם דמונחם בכלי אוה לא הוי מונחם בני נוח :

ותדע דלבלבא דקיימים דדבקן אי מסני קיימן מונחם בכלי כמו בנוח למאי הני בעמכיחא דלא מסני קיימן אמיעא אם בנוח לא מסני מ״ם בכלי בחמלא לבל״ק המיימין לאמלה ול״מ אמילו קיימן מונחם בכלי ובנוח מהני ה״ם הני כלי לאמשוינן אמ״י קיימן מונחם ל״מ בני כלים המיימין לאמלה מחמ״ב לבלבא דקיימים דדבקן אי מסני כי׳ מונחם בכלי אמ״ל דבכלים כמי מסני כי׳ מונחם כמו בני נוח מ״ב למאי הנא בעמכיחן כלים כלל ולא מסני אמיעא ולא מדיק מנוח אלא ע״כ הני כלים ולא מסני בהו אם קיימן מונחם ומעמע אמכחבחי לאם אם הוי קיימן מונחם בני כלים מ״מ לא הוי קיימן מונחם בני נוח מעמע אמלה :

אך עדיין אנו לריכין לייחב לחילולא דמ״ל כלים חווי וקומקי לאמי חווי וקומקי הוי כאחוך ונוח בנוח ומ״מ יש לייחב דכה״ג אוקמא דמנחא דהכאי לעמכי כל נוחי וקלא קיומ לזה דהא לחילולא קמא לא בעי למימר הכי דבבלי חווי וקומקי רק הולכך לומר דמיימין לאמלה מ״ב ס״מ דאריך ונוח לא הוי כחווי וקומקי כבלים :

אי״כ אם לסו כ״ע הני הולכך מחכיתין לעמכי בכלי לאמעוינן חווי וקומקי מחמ״ב לבלבא דקיימים דדבקן ול״מ רק קיימן מונחם לגמרי בין נוח בין בכלים לעמי אמי כלים אלא ע״כ דבני כלים אמי׳ קיימן מונחם לגמרי לא הכי מעמע אמלה ולכך לבלבא דקיימים דדבקן לכ״ע מיימין דמיימין לאמלה מיהא לא הוי קיימן מונחם ולא אקיל ומכי אי מיימין לאמלה רק לבלבא דקיימים דאוריימא דמהני אם אבילה אם ולא בעינן קיימן מונחם לגמרי מחמ״ב לבלבא דקיימין דדבקן אמיעא אם אי הוי קיימן מונחם בכלי לא עדיף מנוחא בנוח ועי״כ לא הולכך הרא״ם לאמלק בין נוח לכלים דקיימן מונחם בכלים הוי כמו קיימן אמיכן מונחם בנוח ומ״ב הוא הכל אמל ואין לריך לאמרם :

ועתה כיון לפרטי הדברים אמר כתב מ״ם דבאיהו מחכיתין קמאי בנוחו ובכליו ובביאו ע״ד הפיקחא אם״ב דקיימין דדבקן :

הנה קלבחי בדברים כתבה מתם דקיימים דדבקן ודפוקים בביאו הפיקחא אמין הענין בנוחא הנוחא ומיכוחו דכ״ע קיימים דדבקן ומביני בנוחא אי הוי קיימן מונחם אם״ב מעמע אדרבה דמחכיתין קמאי מעמע אמין הענין בכל ענין אמי׳ אי יש״ב קיימן מונחם אם״ב הביאו הפיקחא דמיכם מעמע דקיימן מונחם דמהני אמי היינו בנוחו ומהלא פיכם כלום בכליו אי״ב אדרבה כלא מלמחו דקמם דמחכיתין מעמע בכל נוחי אין הענין ומ״ם הכליו ובוחו מד ביכא אית לסו כיון דלא אלקו ביניהם כבר הקדמתי בהאמים דבני הילוק גדול יש ביניהם :

ומ״ש עוד דמי אים לו עיכים בהאמו יראה לבוניא דבמלא דל״ם לבאלה כלל והבאתי דברי הרא״ן הנלא כתב הב״ו על דברי הרא״ן דלאו דמכא אינון כיון דהפוקים עמודי הסולאה מולקים עליהם ואמר כתבתי אמין ראים הפוקים מולקים אי״ב אזהה לדברי הרא״מוים והבר כתבתי אלקו בזה דברי הב״ו הכיון אלא אי״כמו רק בנוחו ולא בכליו אי״ב אי״ל דבכלים בכל ענין ל״מ ולא״ר קיימן מונחם ומעמע הכתבתי ואי״ב בעלו דברי הרא״ן דלא אם ל״ק ל״ם לבאלה דמקיק בחומקא ומווחי מ״מ לבלבא דקיימים דדבקן אמעוע לכ״ע דמעמע המעמע הבאלה קיימן מונחם בנוח עיהם לא הוי ובזה מיוחב ב״כ מ״ם אלא הזכיהו כלל הפק דגמרא אי לאוריימא אי דדבקן אי״ב אמיעא לבל״ם לבאלה דאדרבה לבלבא דקיימים דדבקן עמי מיימין לבאלה אלבא דכ״ע דלא הוי קיימן מונחם ואין כאן הפיקחא כלל ומאי״ב לא״ק אמאר לומר כדמעמי בחווי וקומקי והבה עד אלא הבדברים אין לוקח לבאלה אין בהקומה אמיר לבלבא דקיימים דדבקן אמ״ל אינו בדברי בעדו אלא מם הרלים ליבא מוחבה הב״ו אמר לא הב״ו הפוקים בריאתא דמעמע כיים ואדבקי ובחילולא דגמרא דלא מעיילי אינמי ולית בזה לסוכים מיומה : הכם בלא מיעמה כמי יש לייחב דהא דהולכך הלמודא למימר הכך לא מעיילי אינמי היינו לל״ק דקיימים דאוריימא מאי״ב לבלבא דקיימים דדבקן אמו מוכרחים לומר הכך בריאתא מיילי בכדא מעמוים דהוים אלו מעלמו בעלמו אלו

בכמוים אמרם בכחבו :

והנה הם מקומקים בהכך מיוחא ולקלא מכוים מכחבו לא מלריכין לאמלק ולומר הכהך לא מעיילי אינמי ע״כ לא כחבו ולדידי מכחבתי דכל מלי דקאמר בגמרא דמיימין בבאלה ובהכך ל״ם לבאלה סיילו לבלבא דקיימים דאוריימא מאמ״ב לבלבא דקיימים דדבקן אם אי לא מעיילי אינמי מ״מ מהני מיהא דלא הוי קיימן מונחם בנוח אם לא אמרינן דל״ם ובאלה לבקבחי ואם״ם מיימין מיהא דלא הוי קיימן מונחם ומ״ב ע״כ הבריאתא דכים ואלבקי ומבנה מיימי בהאלה דכחבו הרי אלבא דבבא הרי אלבא דבבא אם״ב הבריאתא דכים ומומן הם דברים הנמוים ולא הולכו הפוקים לכחבם כל לפ״ז יהי׳ קמה על המוי הכחבו נגד הרא״ם ויכחוב לבקל בדבר הרא״ם הים מקומק לאיקוי מהא״ב לפי הינתי הים הנמוים אלא הרא״ם לבקל דלא הייתי כלל לבאלה אם״ו בהאלה דברים ומכוים הי׳ מקומק בנגו ומבקק בנגו לבחמיי ובעיגוגה לקולא רק הנגם ל״ע דאי״ב הינא הא״ם בנגו אחר הים הנוח נ״ב מיקל כמו בעיהם ולא הי׳ לו לבחוים בדבר בזה יהים אין בעינו אין עלינו המנוים קוים״ל זו דהמעינו לבקל בדבר איקוי בזה כי מלינו בהכבה הנמים הבהמיהו מכיים ובמהם הבה״ם בקוים״ל אל יבא בעיני כ״ם אחר אחרתי עד הנם בהאחר מלא הינה הכינותי לבאלה ליד מכ״ם אך בהאחר לא הקבה ד׳ לבני אדם (מדרשים) ולהמיים ילא מכעיזיני וחכרוני :

והנה בהאמה קלבחי בהאחר בבר הנמים הולאה זו ואין בקבוחה כ״ב לענין ליבא ולבלבל ללא לוקך ואם מביתי יודעיני מכ״ם כי עוד לאלוה מילין ובכן מעילי עילין הדוה ובילין חילי חילין דבני לאחוה דו״ם כל הימים המוחל המוכוה זכוריה הדר לע״ע ב״ק כעזורים :

אהובי הנם עיני מכ״ם רוחה אחר הכיבותי כתב הלו מלא כאחר דבוס המקוה והזמן מ״ג הכתב אך מקבי הזמן לא הכיבותי ולא מזכרוני לבלוה ליל מכ״ם ועתה הבה הקבה הנם אחר כתב מכ״ם עם ראחר הקבלות יל״ו לבלוה ע״י הלים הלו מתוה כדבם לבנין ב״ם מעמ הלבם מלוה נוכרת מלוה ראיתי מעמה וזכרתי הלבם ואם יש לבמ״ב אחה דבר יודעינו מכ״ם ויבלה לק״ק המקטיבוב ליד ס״ב :מלינ׳ וחוא יבינ׳ לידי כי עובדים וחבנים אלינו מנם חמיד וכמה אין בפי דבר מהוה כאחר מוביל כחבי כחוו לדבכו אם הים לי הכבה דברים חבילות חבילות בהלינו רק המחין עד בא המוחבה מכ״ם בדבר הזה הבלמוחנו הין בלו המחין לגיד ובכן יתענג מכ״ם על כוב הלוה ויכון בכלו בכנסנו ובנם אוהבו ד״ם תמיד המוחל המוכוה זכוריה כוחב :

בבחלה יום ו׳ לבדר זאת הקה המוהב מ״ן לפ״ק בק״ק לאזיבאני :

שאלה נ מזה בן מחם הבכם עדיף מבגיל וחחם יעוקר הבכן ומומנו אי בזה הלא הוא הבכם הבלם החוכי עמוד ימיני יוכב בבנתם המכמוכי מילוכי הבלבי ר״מ בוליבא דקדיבמא ודבבכא דאומחים ר״י ע״ם ר״ב מ״ ז׳מוחל מ״י :

דברי מי מכם מן אחר הבינ׳ מכ״ם על הבוחבי הרא״מוחם לחר יאמין לי מכ״ם כי כמעמ אני יבע ובפם ידים לבסיב מוד עלי׳ כי כמה ליו בחפבבו ובמה קולבמים בחפבבו מ״ז מכמה הכמים אחר הביבו עלים ואני הבנתי לבם ע״מ הלא האמר כי אמרתי כוחם לדברי מכ״ם מ״ו ואדרבה הם עמרה הבלה לבאמי בכן ראיתי לבסיב בקיבוד מובבב כי הבם יודע כי אין הבבלי מבכים יוחר מ״ם מכ״ם הבאלבתי לעבינ׳ בגד הב״י ז״ל וכל האחרונים אחר כבר הבוח דמיי׳ לבחלה מ״ו הבוח הבוח בעיני כל האחרונים אדרבה מדברי הב״ב הבבדוח״ם ז״ל ב׳ ל״ו מלבד דמעמע לא בדוח ליה דמיי׳ לבאלה אדרבה מעמע דבבינ׳ ליה לאיבא בהבבב ואם עד הבבבב אחר ליה דמיי׳ לבאלה אדרבה מעמע וכן כתבו אחרי ז״ל בדבוח דמ״ב לבי הבבבבבי הבבבבבי הבבבבבי מבבבבבי הבבבבבי הבבבבבי ה

נוף מינוקו מרוך וגון וגני כלים מינוקו מיעמים כמעמא מיינו מעוס דסכל בכלל מיעמים לאבל מיגון מוגבה ומדיים ומיינ לא כהי בכלל מחם מיעמים ולמיע דגני כלים ליינ מדים ומיינ לליינ לא מקמי לעם תהי מיעמים כיון דגם מדים ליינ לאמעבר דלא נמיה לסבי ולחיידי דתהי גני נוף מיעמים תנא מני גני כלים אבל מוסף לחזרות לרוך לבבר דבריו כיון דלאו גני מעם דמאלה זם לרוך מיגון בדולה ולליל מיכה דקמתו ולא כיון דבינאתו דמיעמים דמיעמים מוא מיגון מוגבסין לא מיעמא ומעמא דקאי מחכוויכו וכל זם לרוחסם דמלחמה אם מיו כתוב בדבריהם דבגוף מסבי מיגון מוגבה כדבני מכיה :

אבל בעמילם מעך לין כתוב בדבריהם כך ולאיתי לאמעים מם מהבמתי לבגאון מ' יוחל ליו מקיק קיקאקא מכתב מכיה מל דבני מריי"ף ז"ל דאם מיתיקיל לבריי"ף ז"ל דמי מוגבה בכלי מהבי לא מליל דמעבריכן אמי"ם מוגבה בגופו דמעמא דוקיגופו ולא כלי אלא מיל לאמעבי"כלי וכיים גופו אלא ולאי כלי אם מיגון מוגבה ומיינ ליינ ולהכי מכן מחמא דבגיגון ובכלי לין מעדיין מכיל :

והשבת עליו מליאם בעיני דבכל דבני מריי"ף ז"ל לא נמלא דבגיגון מוגבה בגופו מהבי כי הוא לא כתב רק מבלילם ריל דגם בגופו מוגא דלא מהבי לאא מוי מיגון מוגבה דלא כראם כן מהכא אלא מדיוקא אמי מם מי' מוגבה מהבי ומיב מהבי לין לדוקא בגופו מהבי לדבגם מוכל לומר דמיהבי בכל מילי בכלים ובגוף אלא דבגופו מליגו מי מוגבה דאם מייך בגוף דוקא וקמיל לאמיב דגיגון מוגבה בכל מילי מהבי דבר זה לא מהבי בגוף ומוד מפילו מי מהי כתיב כדבני מריי"ף ז"ל דמי' מוגבה מהבי בגוף מכתי ליכא למידק מידי דמאן ליימא לן דליכא גיגון מוגבה בכלים כלל דלמו לומר מוגבה דמוגבה לגמרי דמהבי אמילו לבגין מקולא דלמא ליכא גיגון מוגבה בכלים כלל דכתיב דאם גיגון מוגבה כל מיגון מוגבה ז"ל אמילו כן בגוף אסר ובני כלים אמבר כל הבינגים מלים ולא כל למידק כן מהא דייק דגא בגיב דגיגון מוגבה בכלים לחודיהם מקבל דבר דלום אחיך מלי לאו בגיגון ומלי דייק דלמא בני מוגבה גם ליגיל דמי מלמודי מלי לאו בגיגון אלא בגדיגלא קלילא בגיגון מוגבה וכן בני מיאוכף ולא בגדיל מוכף ולומר לומר לכל מהי מדים לאו לוקא אלא ליל גיגון מוגבה דמוי כמדים גם לומם מעמא ליכא גיגון מוגבה בכלים כך כתבתי מם ומעמם מוכף מן מעמם לעדבני כמוכי בגיב דף מיז דיה ולכא יהיבגא וכו' מעמא לליכא גיגון מוגבה בכלים מדמיכו דלאו מוגבה מעמא מעמא דקאמר לאו כיון דסמעמא קלי דגא לעלי ד"מ לדבגן דיסיב מעמא לעם מקיגו בגן לומרכל בגיגונים ליכ מיבא יהיבגא גיגונים מוגבה לבגיגונים מוגבה לא לליכא מלחקן מזיל דגם מדלחוייהא מהבי דמעמא דיגם גיגון מוגבה בכלים אבל יגם לדמוה לדבגם זה קוגים אמי דמיכא לאמר גיגונים מוגבה ומא ליכא גיגון מוגבה בכלים ומסם כל בגיגונים לאו מוגבה כיכמו ומוד קמא לאמר גם גני אבגים לעם לאו מוגבה גיגון מא לאיגו מדא מבכו ומחבו מהבי אלא מיב לאו דוקא ומעולם ליכא גיגון מוגבה בכלים כמו מסוכמתי אלא דמחיגלא בחבא בחוגי מ' בחבא דיגמות קא קיל דיים לאמר דגא מעמא בהיל דים גיגון מוגבה בכלים מיב אבל מדים ומיינ ומיב לאם מהבי לאיגו בכלים ומיינ מריי"ף ז"ל ביגמות גני מכהו בני חיים וקלאבי גיגונים מגיגונים מוגבה כבודב מם מיגו מבוהל ומסבר לאבכלים קלי גם מיים גני גם דמהבי בלב אום מגוגי ליכא דמלמודא בקמ דקלי מבמבינן דמלא גיגי כנים לזהו גם גופי' לא כליו ולין לבקמום דמבלמוד גופם לאם מבמוגיגן דין לא בגוף מגם לא בכליו זם לאיגו מקם דמבמבינן קלי מבינגיגן מגיל גוף מדין לא מבלמוד ובי' מלא מדיוקא לאיגם מא לא לאמר מבו מוכבים מם יש מיגון מוגבה וקי:

ועוד דבבר מלבכתי לאמבר דמלמו בחבינים ומבכיו מיגון בגיגונים מוגבה מו בגיב דמי כמיגון מוגבה ומחבינים קלי ומיב לאיגם מבחבינים מוגבה לגיגון מוגבה מהבי מבגוף מבכו ומבמו מדבכיו לבחיב ז"ל לא מזכיר כלל לאמילו בגוף מהבי ומבמו מבמבר מבכתב בם' יז לאמילו יגם מיגונים בכלי ומגומו לין מומכן מגיגון מם מיגון מוגבה מבמבר דמגוגבה מהבי מבלא אלא דבבי ז"ל דמיק לבגיגון מבמו לקלי מגומו בגוף מבמבינים לבמבינים לבמבינים ל

אהובי אמרי סדברים סאלו. כשאמר מודיע כתבי ליי ומזמרי ומבארתי עיוני על דברי מכיים מים בפלטון של כים ולהכקי וכפלאו לדבריך בעיני מאד אמר דבריך מוחרים אלייז דבכל המוצה מכיים כתבת כמה פעמים אין דבריך לעמנים דבקון לכיע מיישיון לבאלי ומתמי שאלי סוי קיום הכלים שלינו מוצהן לגבי גוף ולבשוף כתב חיל ולדילי מכתבתי בכל מלי דקאמר בגמרא דמיישין לבאלה ובסוף לים בבאלה לגיסנא דקיומים לאוריתא ומאיב לגיסנא דקיומים דבכן אף אי לא מעיילי אינשי מיע מעכי מיהא לגו הוי קיום מוצהן בגוף הכא לאר ליסנא ליים בבאלה

לבגרתי ואפיים מיישין מיהא דלא הוי קיום מוצהן עכיל:

איב כתב בסדיל לבגרתי ליים בבאלה לגיסנא דקיומים דבכן ובוצה כל דבריו הכיל ואם כוונתו לומר דמיישין לבאלה ולא מיישין לגמרי רק לפא מיישין לגיסנא קיום שלינו מוצהן איב אין מציא לאים לכים ולהכקי דהסם ליכא באלה כלל והדברים קיו ומה לגיי מיישין לבאלי לגמרי דלא לאוי קיום מוצהן בכל אפיים גבי כים ולהכקי ליים מכיים באלי ליסנא דבאלה אינו מסתם גמורה רק דקיום שלינו מוצהן מיהא הוי לגבן לחדילה מכיים דהסם ליכא לגמרי בכתב לא דבר בגמרא מתילה אין סדבר מתיישב על לגי בגים אומן כלל דאלן מלוק לומר דיישון בבאלה ולא לגמרי כיל לגמרי קיום שלינו מוצהן דלי מיישין כיומם לגמרי וזם לא כמוס כלל ואליל שקשון ולא כתבו ולכתבו בוכין מעלמינו בגרא שלא מוזכרה בגמרא דהא לדברי מכיים לא מוזכרה בבאלה בגמרא רק לגבן מסקא לגמרי דלא לאוי קיום כלל דהא ליסנא דקיומים לאוריתא קלי ומה גם שקבר מכיים עלמו מכה הטוב לכתב דברים ולהכקי מחיר הוא קבוים גמורים ובבר כתבתי והסבתי גם לגמרי בליל ואליל הים ובייי זיל שקם גרמו לנו לא הטוים וסם קמכו לכל הפוקקים הבלטונים כתבו דמיישין לבאלה ולפילו גר סמיו בכים ולהכקי אף דקיום לדבכן ולהכיי מוזר על הבלטונים שכתב מכיים וזיל סגם קלגם בדבריך כתבת קים דקי דבכן והפוקקים שבילו הפוקקא לאין מעידין על הטוות ומיומא דבא דכיע קיום דבכן ובליני בטומא לאין מוי קיום מוצהן איב מטמע אדבא דמחיתין קמאא מטמע לאין מעידין בכל ענין אפי קיום מוצהן אפיב שבילו הפוקקא דטומא דמיכם מטמע דקיום מוצהן אפיב שיו מנוסו ומילא מיכם בכלי איב אדבא דבאה דקמכו

לקמאא דמחיתין מטמע בכל נוזי אין מעידין עכיל:

תאמין כי עייכתי בדברים אלו עיון גדול לפרש דבריך ולא עלו בידי שו חופן שכתב מכיים שפוקקים הבילו הפוקקא דטומא ופיומו דבבא איב מטמע וכו' ואני אומר דלא מצינו דמטמע אין כאן ולפילו מטמ מולין ודי מטמע עד אלף פעמים אין כאן ולהכבה אני אומר דמחיתין קיומי סטוא פסם מחיתין בכל אתלמוד דקיום מוצהן אין בכלל קיומים כם מצינו לי קי דאוריתא אי דבבן דבכלל זה אינו קיום מוצהן זה מהי אפילו קיום לדבבן וכים דעיע ועדים אינו בכלל איב מחיתין קלי לקיום לאוד הא קיום מוצהן פשיטא דמסכו ומיז הבילו הפוקקא דטומא אי סוי קיום מוצהן וכן מטמע הלמון דקאמר בבא דכיע קיומים לדבבן ובטומא קיום מוצהן קמפלגי ומה אינהו מחיתין היינו מפרשין לפילו קיום מוצהן ליע אלא לדבבא גילה סדבר אין קאמר דבטומא קיום מוצהן קמפלגי ומה בכך שטוא קיום מוצהן בחמלה סים לו לומר דכיע קיומים לדבבן ולכיע קיום מוצהן מסכו ובטומא קמפלגי ואיב שבטל היסוד איב מעילה אין כאן מקום למה שכתב מכיים לגוף שבילו אין שכלל ילא משאיב כלים כשלו בכלל אלתמון וקולא אי מיז אפילו לדבריך כל דבר שים בכלל לא בלמד וכו' ובאמת אין כאן כלל ולא פרא ומי יתן ואמרן דבריך שזהו יקוד שבכל תלוי בו:

ועתה אמזור לכים ולהכקי כי בלעיל לתכן מיכון מעיע דעיל דל אלבסי ולהכאיים זיל דלא כדברי אתוי בגיב בדף קיד שבקשו לדבבא לגיסנא דקיומים דבבן מלאו קשור כמאן מיקמא ומילו מיכון שלינו מצוחר בגמרא ואליל כן כיון שלינו מצוחר בגמרא וסם זיל דבם רבא מודה דבריהם דמלאו קשור סיל דקיומים לאוריתא לבל שלקשומים אלא רבא אליב אבריהם דריא בן מבאלי דסיל דאיי פלגיי בקיומים לי לאוריתא לו דבבן וקאמר רבא בסם לא אליבי בבא לגבל בריהם בגמלאו קשור ומתכיתין ביומות בטיומא דאליבי ולכן הסמיעוהו כיון דסיל דקיומין דבבן וזהו אמם ויליב בלי שבק ולמיב דים כיע אם יש מיע בכים לו עדים מיע מרייש והמבבים זיל לא שבילו כיל מם שבמוקי בהליל בגמרא כבודא ולין לאחריך בזם אבל מיע מיכם דלא מיישין לבאלה מלא שבילו קוביל דגמרא דבני כים ולהכקי ליים לבאלה דכיע לבמה דברים ומוד על הבלטים זיל קבה דהא מציל כל קוביים אתוי וכמה דברים שאיכם מבוארי בגמרא ולא שבילו בריהם לו לענין עדות ומיע זו דכיע לענין עדות ומיע ושיקון מוצהן ובבלון בא שבילו מיכון הסוקמות בגיענין גבי אלאו בחפיקה והתימה על מכיים שכתבתי שבעבור הסמעה לא נקיל זכי זו שמוטה מתילא אין זה אלא עיקוב בידי שבילו שבריהם ושמטו מחליפה כלאה דבכוכים סוא:

ועוד לדברי מכיים הכל בגין שלהם בבוי על יקוד שבאלה ואיך לא שבילו דברים לגיכא הבאלה ומגבו כמה בנות יבלאל על חכם ולבאי דעתי ליים נגר ולא בר נגר דיבריה אותם וכבר נגמרתי בדעתי אם יגזור הסם בחיים לבאלה בקבי זה לבל חפולים הגולה מולי מאלא עוזרים ומומכים ויתגבלו זכות ביי אלא לענן בנות יבלאל ופלים כאמן אתבאך יומם:

שאלה נא מזר הסכם מהריז וכתב אלי שכים:

אהובי נאו אלי דבריים שכים בענין אי מיישין לבאלה ומכם כאשר כתב מכיים מכיים יגב ולפם יליים לבאיב עוד בענין זה לדעתי לבאם דברים לגיכא הבאלה ומגבו כמה בנות יבלאל על חכם ולבאי דעתי ליים נגר ולא בר נגר דיבריה אותם וכבר נגמרתי בדעתי אם יגזור הסם בחיים לבאלה בקבי זה לבל חפולים הגולה מולי מאלא עוזרים ומומכים ויתגבלו זכות ביי אלא לענן בנות יבלאל ופלים כאמן אתבאך יומם:

תאמין כי עייכתי בדברים אלו עיון גדול לפרש דבריך ולא עלו בידי שו חופן שכתב מכיים שפוקקים הבילו הפוקקא דטומא ופיומו דבבא איב מטמע וכו' ואני אומר דלא מצינו דמטמע אין כאן ולבאי מוליא ודי מטמע עד אלף פעמים אין כאן ולהכבה אני אומר דמחיתין קמאא מ

ואחר לעם שהרגיש לשניהם בשעת עיסת הקללה שהם מיאסו לשני שיגון שלהם שלהם אינו אלא דברי הגשמות לא נגיעת אחי ולא בן נגיעת אחיכי רק שם דברים קרובים ומוסכים לחשומת שלהם לרכיבן לשי ולא כאמרו לאחרן לאחרון ויותר קרובים שלאחר כתב מביא על דברי מפרשי דבכלל לשם שיגון מוזכר המוזכר לבני אקודה לאחשבר לכל שפיעמים מלים לבני כלים אחרים לא שהלה מביא לאוכרים זה מבואתי כתבך ביכל שבוכרים מלוים שם ואין לי לרך להאריך כי היא אין לרך לשיגון לפי דבכי מיא ויותר כלשה קרוב מיא דעבים אף דלא בשלהלה מיא מיאסו אינו מוזכר אי לבני בגו :

ובה שהקשים מביא מדברי המוס' בדיה אחר רב וכו' לא שם שיגון מוזכר והקשים לדברי מלי אחר מבר הקשים מלי בשוף דברו ואחר בדברים שאין דבן להשמיל בכל לשם לשיגון בשלהלה ואחי שיגון מוזכר ולא לעולי דקשאר בגמרא דבכר אין דבכן להשמיל לא בפיי מבנה המוס' ואיל דמשמע דגמרא לא מוכיר לומר כן רק לעולי שבר לי דקשים לחלוייהם לבל לבינבה דבכן לא בני לשיגון כל יאל משום לבינבה לפי' לבבן לא ידמיכין בכל מכין דשלהלה והשתא דגילה לנו שגמרא מכין שבשלהלה לעולו שאמרי' ואריי"ף זיל אף לבינבה בתל דקשיים לבבן כמי מכין שלהלה לשוי מיאל שיגון שאינו מוזכר ובכן ואבנבי אוי אין דבכם להשמיל בדיכולא דגמרא ביב בבר שיגון :

אך שאמרה בגלאה אף כלים שאין דבכן להשמיל בחבוף ואבנבי לא בדיעי מבאר כלים לעולי לבינבה בשלהלה ואמרים אמריכין דשוי מיא שיגון

שאין מוזבקים ואמרכין כמי בבו דהוי אינו מוזבק מעשה שלהלה אף שאין דבכן להשמיל ובזה מיובא מה שמשמה מלי ואמרה מדברי שומרין בן אם זה שבחבתי לדילי שבחבתי דמיכין בשלהלה מיאל דלא שוי שיגון מוזבק ואיב עיב הבריאה דכים ואבנבי וכוי אבנבי בחבל לבפי דבחבו שמוס' וכוי וכחבה עלי עלי דלי' לכים ואבנבי וכוי דבחבה שלהלה כלל והסדבים קיו וכוי סבה קיו שבכה הוא דליבור כשיגון שאינו מוזבקין אמרכין בשבשה כל דשוא דאינו שיגון מוזבק אף אם אין דבכן להשמיל מיא שוי שיגון שאינו מוזבקין ומיב מיוזב מה שאמר מבים דאין מחשב על לבו דבר זה דלי כימום בשלהלה כימום לבעלי ולי לא לא כימום כלל דהא כל שיגון שאינו מוזבקים הם כך דלבינבה דשיגון דאוריתא מאבי אינו מוזבק ולי שיגון דבבן שבשיגון ולא שוי שיגון אי"ב אים בשלהלה

הנה כלאה לשמעים הענין יותר כפי מה שאמרתי לעיל דעולי דקשאר בשתכיתן אף שם שיגון בגופו ובכלי חיבת שיגון לא קלי שבכלי רק אמרה שם לו שיגון אז בגופו אז בבכלי יש לו שיגון ואיל כיל שגוף ובכלים עצמן אינו מדבר מהן אחבה אחיולו יהיה בשיע ועדיים אפיים ליע וכים בשיגון מוזבקין בכלים ליע ואחרים זיל שבעתיק המוזבק שהם איב שרלים שים בשלהלה ולא כתב שרלים אחיב ליב דבבא ושיע בגוף מאבי ושיגון דשמכיתן מיי ולא שבכיתן מוזבקין שיע זה בשתכיתן עומד דשיגון

בכלי לבבי אם אינו מוזבקין וכמים :

ואיב לדקו דברי הבי. שבחב על דברי הכין דשלים ואריף מלוקים עליו הן אמת לעולי דקשאר בגמרא ואבעיל כלי בחווי וקומקי פיגום דשיגון דשמכיתן קלי אבלי דים שיגון בכלים ולא כמים שבכלים הם לעם שיע לליק דקשאר דשיגון בשלהלה לבינבן אבי לבים כי כי סיבא ולא בשלוק חיבת שיגון בגוף אינו מוזבק ובכלי אפילו מוזבק וכמים מביא וחוא בעי שיגון לחבוייהם לגוף וכלי בחלא מחמת ביבשו

לחרב וגון אי כמו חווי וקומקי :

ואיב זכינו לדין בין לשמעה דגמרא קודם שאמר ואבעיל בחווי וקומקי

שבעה לשמכיתן פיא דשיגון קלי אמת ולא אבלי ופיומא ובכלי שבבלים הם שיגון לעם אף שבבלים מביבים עדיים בשיע ליע ביים אם יש לבלים שיגון מוזבק דליע אי"ב לליב דבבא דקשאר שיגון דבבן עני מי זה קלי בשמכיתן ואי"ב ליע בלים אפי' אם יש לבן שיגון מוזבק אז אפי' עדיים ועיע :

ואיל אי"ב אמרי קשאר בגמרא בליב דמיי' בשלהלה הא לליב עני עיב שיגון מוזבק מבני ובכלי עיב ליע ואי"ב עיב לליב עני ליל דמיי' בשלהלה יאל אילו קושיא דגם בגמרא יהא זה לשאר לבבן בכלי שאינו מוזבק וחיבת שיגון דשיגון קלי בבלים כמו שמבני לבבן בחווי וקומקי אי"ב גם לליב דבבא עני לשאר לומר דמבוייהו מייבי בשיגון מוזבקין אך אבלים ואריף שבן פוקקין כיון דרשיעא דשמעתין עשמע מעיקרא דפי' בכלי כמים דבבלים אם שיגון אמת אי"ב שלים שקשה ליב בוכחו כך ואי"ב אף אם יש בבן עיע אז שיגון מוזבק ילקו דברי הבי' :

עיל דאף דשיל לחלמודא מעיקר דשיגון כלי דהוי שיגון אמת ובמים ובפי

מיע ליע מיע לא לריכא לומר דמיי' בשלהלה רק אמרינן בשלהלה

דהוי אינו מוזבק לבבי עם ובמים עוד לקמן שבן שעמע מדברי המוס'

דיבמות בדיה אמר רבא וכוי :

והבי דכתב דמיי' בשלהלה עדיאל ליה לומר דשלים שיל אלבא דשקקא

בשאר בילה לבו הגמרי תירולא דשלהלה דשמעה דבלים ליע מי שמעמע

דשלהלה :

והלא היא מוכיח כמים בעצמו בהבואה הא דין לא שיל דלא מיי'

בשלהלה רק לעולי דמוקי חבבי אבלי בחווי וקומקי לליק ולעולי דקשאר

מעיקרא יל דשיל דחבבי חומרי מבי הבלומות ומיי' בשלהלה כמו לליק

ושיגון שאינו מוזבקין אפילו גוף ליע דשיגון דבבן כליב אי"ב

רק לענין דבגמרא לאינו מוזבק בגוף ע"ע כיון דשיגון דבבן ולא דוקא

בחלק ובן כמו ליק ומעולא בכלים מי כמו ליק בשמים בעמכיתן

ולא שמיל לך רק דהיבה שיגון בשלא ליב עבים ובבר ייבבתי זה עם

שים בו לי וחומר :

והנה בבאורם דברי המוס' בשלהלה כמים שבחבו בדים אמר רבא ומי אי"ב

דשמיני כים ומבעם שיגון מוזבק · בשלהלה לא כמו שפנין מביא

בחומם המוי ולמוס דשיגון בים מביא לשמות ומעמה שיגון מוזבק ואי"ב שים

שיגון מוזבק ובבבה דים בבים ומבעם שיגון מוזבק ואי"ב שקשים עלי עם

בבר דים בבן ע"ע הא לבבי אי"ב לבינבה בשלהלה ובבי אם שבבה לבינבו

בדשוא לובלין שמדשים ובבה אין בעמקומו דשוא אחר אי"ב דשמיני

כים ומבעם שיגון מוזבק · אי"ב בשלהלה שקומים הים אף אם כים קי"

מוזבק בבים ע"ע הא לגבי עם לא הוי ע"ע ואילו דשמיני כים ומבעם

ע"ע ואי"ב הים בשלהלה דשמיני אי"ב לבינבה אי"ב אם שבבה לבינבה שיגון מוזבק

לגבי עם ובמים אף לפי זה אלי אילו אחבלה דמלאו דמלאו ועם בבר

ע"ע הוי אינו מוזבק בגבי עם ע"ב בשלהלה בעיים בשלהלה ובמים הבי"

אלא אמרי' דהוי אינו מוזבק רק מבה שלהלה ועיב אילו בעלאו בעלאו

לבבה לבינבה בשלהלה ובמים מביא בעלאו ואמיב אילו אי"ב לבינבה

ובבעם הוי בבלאו אלין לבבן בשמיל ובמים לגבי בשלהלה ואף שבבתבי

אמיב אף דבאין בבן בבבה שאין לבין בשמיל אמי הוי אינו מוזבק מבה זה בבתבי כן

לגבי הפוקקים אמר שמיעו הדברים ובבין ואבנבי ואפשר דמוס' אף אי"ל

הבי אף עדיין לבינבן אבו לגבי ע"ע בחוי אי"ב שים עדים הוי מה בבר

אבבי אי"ב בשלהלה :

דאין אבו מוזדין אחו מיבקר בגזיר לומר אבל הבשלילו אבו הי' מבשלילו

אומר מבינבו בע"ע אף שלילו מבינבו אי"ב לבינ לומנו מבשלילו בשים עדי

והוא אבלו בשמי אף בבל מינו · ובבין זה אבלו אחו' בשבבה גיתין ל"

כ"ז בדים מבולם לא אחמנו וכו' אף גם זאת דבריהם ליע שבן אחמונין

קבלם לבעים ישים איך שיבים ע"ע זה בשלה אבל מענין אבר בבתבי ויבים

כוונת אחו' איך שיבים אבל על אבלים ואבי"ף אבו אומרים ובמים הבי' :

והנה ע"ע וסובחמו לעולי אבל אבלים בלוי אי"ב בבלוי אף שבבינין

בע"ע אי אבלים ליע ובבבה מביא דבבינבה לי בעבים ערוכה לאדבבה

שיגון דגוף גרימי דבא אינבא לבינ שיגון עמוין לבשבמות אחר מיבה

כו' בשלה לבבים בפיבי ולא לדידי אבל ידע מביא לבוכן אדבריה דבא לבב

ליב דבבא שיגון דבבן מבבי ע"ע ומבבינה דאבי שיבי שים שיגון אילו

אין מוזבקין אי"ב אי"ב לא אבל דשמיו לבשבמות אי"ב אבי' מוזבקין כמי לא

אבו שיגון ואי"ב לעולי אבי בלים :

ולליק כמי שיגון שבבינין בחבוף ובין בא שיגון אבר מבבי אי"ב לעולי

אבי בלים לאי מבינבא בבבבה דבבבה דקשאר דוקא גוף ליע דעבוי לבשבמות

אי"ב שיגון מוזבקין כמי ולא מבינבא אבבבה אבל בעבים אבל לעולי שיגון

מוזבקין כמי לא מבבי אין זה מדבר אבבבה לעבבי מבים בלים לבינבי אבבבה

שיגון בשיגון מוזבקין ולא שיגון בלים :

ע"ב בשלה כמים דבבא בלים אף אם יש בבן ע"ע או ע"ע ליע לגבי

עם ומים אי"ב לעולי דקשאר אבבי דבבבינין אבל לא בבבבינין אבל בבי"ל בן

מבבאי אי"ב לדידי לעולי אבי בלים בלא אבלן אבבי ובלא אבוכל

לבבין אבר עבם מביא בלאו לא יודע אזה כוכבי לבבן דבא דקשאר אבלאה

לבינ דבבינין בשלהלה שייבו אזה לא בי"ל מעיקרא דבינבא לי אבי שיגון

לחוייהם דבינבם בשלהלה מבבבה לבבבבה אי"ב לי אבי שיגון מוזבקין

אבבבה לבבבבה אבבבה אבבבה אבבבה אבבבה אבבבה אבבבה אבבבה אבבבה

אחי"כ בבינבי בבלה הבינבה אבבבה ובבבבה בבוח חזק ואמר

לבין בבבבי"ם שם מבבבבה אבבבינו לי מבבבה ואמר עם אבבר

לבבבה דבינבים לבל אבבבבה אינו בי"ע דבבא אבבבה לי שיגון לי לחוייהם

לי דבבבן ובבבבל בה אינו בי"ע דבבה אבבבה אבבבינו לי שיגון דבבבן ואבבבה

מבבבה לבבבה אינבא דבבבבינין בבבבו אבבבבים לאבבבינו בי"ע בבבבה בבבבבה

בבבבה אבבבר וכו' בבבבבה אי בבבבבה לומר בבבבבה שיגון דבבבן ובבבבה שיגון

מוזבבבב

הפוקקים דבריהם ולא כתבו בפירוש דקיימינן כיחיד עכי"ל אלא על מיפסק ויל"ל דהרי"ף והרא"ש סמכו על מה שכתבו הה"ל מוגדא דפני מ"ה דיש הלמה שלי וכו' הרי לף שהביא הרא"ש ליכא בחיא דרבא ופליגי בשומא ק"מ אפילו ק"ל לגי' דלא הוי לחדיא כדברי הרא"ש דאפילו בגוף מוכחא מהני והוכל לומר דקמיך לי' מעובדא דשני מ"ה ומכ"מ הפרי על המלה לומר דאפילו בקמעא דמחיינן בלא דברי רבא יעורים בדברי הרא"ש דמחיינן לתן מעידין אפילו יש קיימים בגופו ובכליו דאיכין בא"ן מונחקין בו מ"ש מיכן מיכן מדם על כיס ואכרכי קקפ כמי אי"כ למה מקיל הפוס נגד הרא"ש וכנמא אין לתאיך כי הוא אלא מעכין לחודי: **והנה** לא אוכל להמליץ שיטי' כל מ"ש בדבר זה אלא יפ' קחיכם לאיזה דבר פרטי אשר כתבתי לרווחא דמלתא אך הכלל הוא האמת דמיינין לשאלה כדברי ב"י:

וידעתי גם ידעתי כי לא אחמר נוחא לדברי כי לחוין לאוקמן אך בקשתי אלא יהיו בעיני מכ"מ דבריו כמאמרות כעוונים וכשמיר חזק מלוה נפרנו באשר הם נגד הב"י ומוריס לא הגיה עליו ואל תבהל על מיך ולכך אל יהמר בליקוד לאוכייתא ובהוראה שבבר פשוט.

ואשר כתב מכ"ם הכב ר' בנימן אחר שקבלה בידו לשאלה תני בגדיס אר ג' לא מיינין זה ולאי לא יעלה לב שוס עורם לכל הב"ג לא אמתיע שוס עוקם לחלק בזה גם גם לישבא דאתכיתא לקמיכי כליו לעון רבים לנ"ק דמיינין לשאלה אפילו ב"ג בגדים מיינין לשאלה וגם מדבריו מ"ו ז"ל בתשובה שהבאתי לעיל משמע דלפ"ם הכיכו כל כליו כמ"ם שם שהיה הקנעפיק וסקיזור והאלבנע כנפות וכתונת ואפ"ה מיינין לשאלה ומי יכנים לאשו לחקל ואף שאכ"ת אחר שהוא ליחן את כל הכסות ואכי אף בשבא אינו הולם כא ונא אל יבע בעיני מכ"ם על ז"ה דבר אשר אמרתי לזה הכילה והמלילה ומכ"ת בשכלו חזק יבבר ולבן הדברים ובכן יכון כאמר עד לעולה כנפשו ונפש אחוני דו"ם תמיד שמואל המכנים זכוויל: מקומתי אליו:

גב אגנת מכ"ת הגיעני וקריתיו ושכיתי ומסי בתי כדבש למתוק ומה שביקש מכ"ת להשיב עליו באמת לולא אהבתי לא שלחת ידי עוד לכתוב דבר בכתון זה יען כי היא יגיעת הכנס על חכם כאשר כתב מכ"ת בעצמו כי הלא ידעתי גם ידעתי כי אלמלא אמרה יסודע בן נון לא לייתא לי' לפי שהנכנו מכתי מדיכתו ליו בדבר שכתבם בש"ע אין לשנות מ"ו כתוב: מעם אפילו דברים המוכרחים מחוייבים לעיל מלא רבא בקיאא זעיל דמתעא אלא להודות מ"ו לחכם לי אשר סמדם דבר כאשר כתב מכ"ת והסכ"ו על המלה שהמשנה הולהא זו אשר כבר כתבם כי גם הגאונים אשר לפניני הגאון מוהר"ל ומפראן כתלק ע"ז ולא עוד אלא שכ' כי בדבר שלין לו (מוכן) מחוייבים אנחנו לחלוק בקולר דעתינו ולא בים לו בענין זה אשר מכ"ת אומר על מומר אשר אבל קומך לומר כן על אשר מומר לפי דעת מכ"ת אשר אנו מחוייבי לחלוק בקולר דעתינו אי"כ אם אמלא דבר בשיטת אשר כתבה לי אכא קוביא גדולה שהוא אשר מחוייב אני להחיר האיסור לו לשלם מכיסי המגיא ליצלן מהאי דעתא ואין לריין אלא עם שעיניו רואות ויפתח בדומו וכו' ובכר הי"ל החחלתי לחבר הבנות גדולות על הראשונים ואחרונים כי אין לאור משא פנים בדברי אלקים חיים ומובטח אני בהגאון החקיר הרב הב"י זלל"ה שלא יכע בעיניו:

והנה נכיח מזה כי עליאה בעיני בשנבא אשר מכ"ת חש על כבוד הרב הגדול ב"י ולא חש על כבוד התוי"ל דגדולתו הקדוש"ר אשר הב"י ואכתו מיתיסה אנו שוחים שכתב אפילו אם היתה כוונת התוספות מ"ש לומקבלה לא מיינין לשאלה בשבא אלא גם על דברי התוס' ושאר הפוסקים כיון שהב"י כתב שהר"ף והרא"ש כחלק עליהם:

הנה ההשיב הב"י בראוי וחזל בדברי התוס' במקום אשר אנחנו מיינין להשוות בכל יכולתינו בין הפוסקים וכל דברי מכ"ת שאר המשיבין היא בלא עוסת כלל וכלל לאשר כתבת ואכ"ת עוד מ"ש אשר לבי ולב מכ"ת יודעין כי לולא הב"י לא הייתי מעכיס כן ולא זו בלבד אלא שיש בתשובה עד מאד על מכ"ת אשר ראיתי הבדולה שהבאתי מדברי התוס' דיעות דלכ"ע דמיינין לדבקן לים לשאלה ומכ"ת כתוק מאד בדבר זה בכמה תירוצים ולא עלם בידו דבר משפיק וסיים לקמן יהיה אין שיהיה כוונת התוי' אלא על הב"ף והרא"ש אנו קומכין כמ"ש הב"י הרב"ף והרא"ש עליני אתוק: הוא משמעא דמחיינן דמיינים אמת קאי לא אכלים א"כ תיאא על תיאא אשר הב"י הוכיח משמעא דמחיינן לא כדברי התוס' א"כ התוס' לא הביאו הפשט מן הגמרא הרי"ף והרא"ש ז"ל אינו מבואר יותר מן הגמרא ומעתיקו דבריהם מן הגמרא בלא הוספות ומגרעות ואי"ם אם כדבריהם פשט המשנה ובמיא דבא הוא כדברי מכ"ת גם בגמרא כן אדרבא הגמרא מוכח עתי ולדברי מכ"ת דלכ"ע דמיינים דאוכייתא ע"כ אמת קאי כי היכי דלא כחלק תיבת מיינים וע"ז כתב מכ"ת אין כ"ל דבא כמי"ר לא אבל בדברי הרי"ף והרא"ש דלא נזכר לישבא קמא לומר דקמתא דמחיינן הינם כן הלא מכ"ת כתב בעצמו וכ"ת אמאי לא אחמר הגמרא בל"ג כן דמיינן לשאלה ז"ל דגם הגמרא ידע לריכא לדחויי כמו בלישבא לחוויי וקומיכי דמיינים קאי אחרוייהו ועייני בקיון ש"מ א"כ אם אשאר לפרש כן אבל בדברי הרי"ף אליון הבינים כן ולא עוד אלא שכתב אבל הרי"ף והרא"ש שהם פוסקים כיון דלהיתא דמשמעתן מעיקרא משמע דכליו הם קיימי אמת אבל היא דהיתא דמשמעתן אדרבא מדמחיינן דלכ"ע ליכא לריכא לדחויי דקיימן קאי אכלים אבל מדמיינים לכ"ע דמיינין לשאלה וא"כ קיימן קיימי אמת משמעתא גם לכ"ע כן אבל מי שלא

מזכיר שום דבר שאלה כשאר הדבר לפרש כן בפשוט ואפילו אם נאמר דהשמיטו יותר קרוב לאמת קאי אלא לאחרי ולכן לא כתב הגמרא כ"ל אלי"ן:

מ"מ הימא נדול אלא התוס' כתבו לחלוק אלין כן וא"כ יחלוק הב"י על התוס' בשטת הגמרא ודבר זה אקור לאוכיו כ"ם לחזכיר ודעתי לי הוי ב"י הבא הוי מקיק לאשיטו מילקא דכולא כי הוא ז"ל עשה עצמו נגד התוס' חלמיד חלמידיהם. ואל"ל הרב הגדול בעל ה"ם אשר כל דבריו בנויים על דברי התוס' ונמקום שמלא התוס' מולקין הוא מרמיק כל אשר הפוסקי' ולא עוד אלא שבחשובה זו עלמה הכלים בקיון יה"ל הבינ"ל ראים מדברי הפרי לא אם לחזכיר כלל דהם לא מיינין לשאלה דבר זה אין לחלות על דעת הוא תיאה בדולה ומעכ"ת דבר זה כי לא נשמע ולא נראה לבינ"ל ראי' נגד הפוי' מפשט הלכה שיפרש הב"י מעצמו ע"כ דברי מכ"ת ודאי אם הי' דבר בגמרא אשר מחוך זה מוכח דהפשט כדברי התוי' ודם לא הביאו זה הדבר כראה אלא ק"ל זה הפשט אבל בכאן לא הסמיכו שום דבר אלינ"ב רק כתבו כמו בגמרא ומכ"ת כתב כמה פעמים מדקתיים הרא"ש ומי יתן ואדע מה קחם ואם יאמר מכ"ת דקחמו ולא הביאו הבריתא דמלקו קשור בבים כי הכא דנקטו קוביס אתו' ונחנן מיהוים אין זה קוביס אלין לכבס לבנים ולכוסי' חולדות ועוד דבלאו הכי עקבו כמה הכים על קוביס' זו ולכיך יעוב גדול אבי' אם הים כדברי מכ"ת אלא בני כים ואכרכי ל"ם לשאלה ומה לא הביאו אלא שהיכן ע"ז מכ"ת ולקמן אשיב ע"ז ל"ם.

ואני אומר בעת כי מובילנא מכא דמכ"ת לני מקומתא אם יהיה שים מכס ומוכס אוכלא בעולה שיכים עם מכ"ת דלכ"ב מיינין לשאלה ה יוחר מלכ"ן עד שפשעא דמעמתא כן הוא ואין לוכך להכיחה ולא עוד אלא שמוכח כן מפשעא דמחיינן ובגמרא לא אלאנו כ"ל בלי"ק:

וחי ולאשי אלמלא דבינו הגדול הים עומד ולוח לפכינו לא הייתי מקבל מעמו דבר זה כי כתן מכשול לבני המעייניה ובאמת אף כי ידעתי שמכ"ת יגלה לכתוב עוד בדבר אל"ב ניחד אים פני ועמו אל אם מ"מ בדבר זה אוכי חבן לידע תשובת מ"ת אשר מנין ריקי כתבו ניכר שכל הדמיות שדמה לאייתי מדברי תוס' הם דוחקים בעיניו עד שכתב יהיה אין שיהים דברי התוס' אבו על הרי"ף והרא"ש קומכים אשר הב"י סובר דפשטא דשמעתא הוא אלא כדברי התוס' ע"ז ישיב לו מכ"ת ועוד שמוכח בב"ש מדברי התוספות דף כ"ו דיש וכיומה לשאלה ואי"ת ולוכח ומכחא וכו' עד וי"ל דמלי לאוקמי כי אמנע מפשעא דדברי התוספות דגם בעלמא בעלמא מיינין לשאלה לבאוהב דברי התוס' על המקשה לוכח מהכא ותירצו יהיה אין בעלמא אל"כ מאי מקשה תיומא לשאלה כיון שבעלמא בעלמא אלא מ"כ גם בעלמא בעלמא מיינין לשאלה וכמ"ש בתשובתי הראשונה וידעתי גם אני שבתשובתי הסכי לא כתבתי כן א"כ לדברי הרי"ף והרא"ש לא יצא רבא כ"ל בבריתא דר"ל בן הבנאלי אבל בבריתא דמלאו קשור בבים ואלי פליני ומ"ל דקיימן דאוכייתא ועי"כ ל"ל כן לדברי מכ"ת ש"ל לדברי הרי"ף והרא"ש אף בבים ואכרכי ל"ם לשאלה מ"מ קיימן שאינו מוכחא א"כ אין לחם יצא כ"ל כמו שכתבתי ומובטח אני בחקר עליון שבוכתי זה לעיתי אל שמעתא שהרי"ף והרא"ש ל"ל דהאי בבריתא דמלאו קשור ל"ל קיימן דאוכייתא ולכן הסמיעתו ולא הביאו הא דבים ואכרכי ל"ם לשאלה אלא כ"מ מידי אלא מיינין לדידהו בכל הכלים לשאלה ודבר זה מזהיר כמרגליות בני פקק כלל לדברי מכ"ת קשה מ"ז"ל להרי"ף והרא"ש הוי קיימן ש"מ כיון דק"ל לומכ"ת דגם לא"ב מיינין לשאלה א"כ נמא דלכבי הוי קיימן שאינו מוכחא בשאר כליו מעוס שאלה אבל בבים הוי קי' מוכחא ואם אלא קאמר כן כ"ל בלי"ק אימו כאחר יש מכ"ת לפיסמו לאיכוא לדמוא ה"כ נמא דאיכא לדמוא אלא לפי פליני:

אבל לפי אמתא נאמר אלא פליני ופ"ל כלהו דבים ואכרכי אלאי:

ועוד יש להקשות דקגמרא דנ"מ דנ"מ דף הכיל מקקי לאכ"ת דפשע אם אמתכיתין דיבמות דקיימים דרבנן ומפני דמחיינן לשאלה ואריך אלא הא דתניא אלאו קשור וכו' והתנא דמעמעתן שמעא דה"ם בשאלה לדידי דאמיכא דקיימן דרבנן ל"ם לשאלה ואם אי"כא מדא אבני מהכך תירוצי אתוס' אם לי"כ לבנוא

כלום דלא כתבתי סקיומן דעתכיתין פירוש אפילו מובסקין אלא דאתמה לא מיירי כ"ל עקיומן קתם כמו דלא מיירי בכלים מי מיסיקין לסאלה ל"מ אפילו עדים (ויתעתי גם אני סבתשובה הסכי" עפיתי קושיל מתם) אלא מסתפא לא כתיב כ"ל לאמתעיקין דקיומן לאו דאוריתא ואפילו כאמר דיש בכלל קיומן סכל מ"מ כיון שכתבו ז"ל מימלא דאכא דקיומן מוכסק ומסי מ"ש כתמר לא הפירוש ובמאלו קיומים דמתכיתין כפסנון ואין נקוט ומחליק סתיבה לב' פירושים אלא ע"כ לריך מ"ש לאזור ולסוף בבנין שבני מפסמל דמתכיתין ולענ"ד נהלק הבנין בבר וגם מחוך דברי כפל יקוד פירושו דמכ"מ אסר גם אני כתבתי בתשובתי הסכי" לאמסר לפרש דברי הרוש' מה שהלו ביצמות ד"ש אמר כבא דגם לפי מ"ש מיירי בעלאו בעלמו לכבר מוכחתי לאמי" בעלאו יחלוק עליהם בפסנו אלכה :

ומה שתפס מכ"ש עלי על תשובתי אל' שכתבתי דבר גילה לקיומן מוכסק ומכי ומקשה דילי לדילי דהקשה עלי מה שהקשיתי בתשובת הב' לעמ"ש דלך כבוד כדברי האמוראים אני אומר כי רוחה אני שהוא מלמיגו הגמרי בילים וכי מי לא ידע בכל אלה להתנה דילן לא ס"ל לאינן עשוין לשתמנות ולא עוד אלא שגם אני אומר כי מ"ש בתשובתי דעשמע מע"מ דקי" עשוין לשתמנות קאי גם לאסאר קיומים דזה אינו לא"כ למה לי לשמוי כלשו שמוי גם מה הקשה ולכך ליכא לאמר דבא קיומן לאוריתא הא קאני לעצ"ל שם קיומן וכו' ומאי דקיומין לגמא מתכי" הייכו מעמא אשום דעשוין לשתמנות משא"כ בייתא דמלאו קשור קאי אגב מעיב אחר קיומן אינן עשוין לשתמנות כ"ל שומא בתרתות :

אבל מ"מ אין תפיקה עלי כי אני לא כתבתי רק לאיכא למ"ל עשוין לשתמנות והכא דילן קמ"לן דלא תימא דעעמא דילי" אשום הכי להכי תנא כלים לאמעיקן לאפילו בתילי בלא פייך ·

וכוונתי לאלגלה איכא למימר דגופו גרעיה כלאשכחנן גבי ב' שערות דהלכתא הכי עשוין לשתמנות ואולי פייתי אומר דבכל הקיומן הוי הכי קיומ"ן אבל אל"ה לאין עשוין לשתמנות :

ומה שהשגתי על מ"ש מכח פירוקא לאבי' וכתב מ"ש לאני בלאי בעדך לא מלאתי שום הלכה דע"כ כוונת מ"ש דגם לאבי' מיירי בעדך לעשות קיומן ס"מ, ודבר זה לא אומה לעולם דכתי לאסאר לומר כן לגיק דדבא כיון לאמרינן בגמרא לאל ליכא דמיירי בשאלה אסאר לכלהו לישני כן אבל אבי אמין בדבריו אכ לשאלה לפי דעתי גם מ"ש לא יאמר כן ·

ועוד דבבר הוכחתי המקשה דב"מ פשיעא לי' לא"ש לשאלה ואי"ב לדילי" תקשה ויש לי"ש דהמ"ל ולעמ"ל ·

ומ"ש מ"ש אל מיהולי לכיס ואלכתי לעמ מיקל הטוה נגד הכלא"ם ז"ל מימא סיא דגם לאמ"ש הקשי שכתב לאסילו לי לי"ם מ"מ הוי קיומן ס"מ ובבר כתבתי דמוכשם אני אמיתון פשיט הוא והוכחתי דגם מ"ש קובר כן :

שאר הלבנים אין הפנאי מקבים לשמיב וגם כבר הם מוקבים בתשובות הלאשכות ובאמת ה' פשט המתכיתין דמ"ש אינו לחוק ולבריו בכוים הם ולאוון לני אמאמן אבל לעשות פשוטה מזה זו אינם תוכם בשום פנים :

שאלה נג יהודי אחד מקי"ק קראקא רכב אלל פרון אחד ולא אזר עוד לגיאו ולא כודע מקומו אין ובאה גויה והקיתה לפי תומה לפני יהודים שנהנג זה היהודי ויש לאסתפק הרכבה בעלותה ואלמו יהודי אחר לשם לאקום שאמרה הגויה שנהנג ובקבר ומלאו שם הרוג א' ובכיכו הבלים בפ"ע של לוחת הפנים שלו דהייכו מסוטנו ולמעה כי הטלה וסעיכים סיו אלאים עשר ולא יכול לבכיכו עוד הגבילה אשתו לבלים קודם שהלך מיעלא קימון בגופו של בעלה שים לו כמו אבנ מחתה לכים הבילים שלו מה שעלה על גדר הנעם א' ובכנס בו קון ואבנ בו אבנ אחוך עקום כמעמ כל הביבות לרים ותפרו הרוחא ובראש התפילה הי' לו רוחם כמו כחם אדום עגול כמו מעבע קטנם עקוכין מעל הבלים הלך לאקום שאמרה הגויה ולקחו מקבו אחר קבלוהו הגויה שם ואוליכו לאקום שקראל שם ונאו שם עדים ובכיכו שמלאו בו הקיומן שבגילה אשתו וגם הבלים אלא הקיומן ונא לב"ל ואעיל וקבו בקבורת ישראל מה דיכה של אשם זו :

הזה הטופס ב"ל שגבי מ"ז :

במותב אמאת בי דיכא כחדא הייכא ואתא לקדמתא כמר יעקב בר' בנימין ואלא והעיד בתוי"ם בעוכם אליוניע הא לאוכו בלשון אשכנז אין אין אוא דען מאכא גישמעלדין אין גישמעלדין אין יהודי בן בכ"ל עתתים רופא מיע אייכר גויה הייבנו דער יהודי לו מיר לן שערשמו ואשם דיא גויה אמנש אין בר שמיית זיא בר ביגנע ואחבל אזו שיינגע דיא גויה אן גיע ענק קיין קראקויר יהודי אב הינבע דער יהודי בכ"ל אן אין ווייס ביר אמנש דיא גויה עס אין אין קראקויר יהודי ביא"ל מיר דוכך גרינין אין אתר גישמנש דער ריינעם מיר אין ווער גווענין אלל הפרץ אלנשקי אין אתר אין דער לילם ווייל עס דער פרץ הענר אום אין כם גיעזאן אין קאן ביע גיבענקן מוב"ש זיא אתר גישמנש מן אתר אייסם גישמוטין מודער אענר וועלן פרייסין · אז דער יהודי אין אוענק גיבינין דער כאך אין אין פרץ בקן קומין לו ריינין לו אין אין דער הרבנין אין אין אין אוענק גזוגין דער נאך שכיגיקומין פוערין לו מיר אין אינהבין גישמנש זיא אתבין אין

אתגנעב גישמנש זיא אתבין אין יהודי אין ואלל ביגנתנבן אתר דוא גויה ביבענע עס ווער קיין אלכדר זיין ביוועזין אז דער יהודי וואס ביא"ל מיר אין ביוועזין · עוד הביל ווי"ל דוא גויה אתר גישמנש ווי"ל דער יהודי אתר גישמנש אן אין לאזוי"אוי אתן אין אין ליב המעד אך אתבן אין דיא פויעבין גישמנש ווי"ל עד אין זעבר אן קראקא ביוועזין אין אין אתבר אין אין אישם אתר גישמנש ביוועזין · שוב הביל כהר"ל יעקב בכהר"ל :

בנימין בתי"ש בעוכם הכ"ל כלשון ובתוכן הכ"ל :

שוב הביל כמר משה ב"ר יאסף בתוי"ם בעוכם הכ"ל וז"ל בל"ל אין אתר גישמנש דען יהודי הכ"ל דא בר אין בין הינין גישמנש אתר אין אין ווייסין קאתליים אויף · שוב הביל כמר שלום ב"ר כמוס אתבנעלעם בתוי"ם בעוכם הכ"ל וז"ל בלשון אשכנז אין בין גישמנש אתר הוזאל זענין גישמנש עמיכי יהודים כמר יעקלי מיע וכמר יוסף מהן ליב יאבלים אוכ זוכשמ אתרי יהודי אין אין אין גויה אין בכוס עולן אין אין אתר גויה גישמנש ווי"ל אין יהודי ווער ביא"ל אין אין ביוועזין אתר גישמנש כאך אין הבינין אלאנקי אתר זיא אין אישם אין ביוועזין אלל הפרץ אתר בר זיין זייער גיקריגנע עס הפרץ מחמת שהכנות בר אתר גישמנש לוס הבין וועבקנו מיך כיע דעכמ אל ביכנין וועל אין דיך אז באלל ביקלאגן לו הענמקתאם הוגע דער הבין אן לו אישם דיא אתלבינים אתתר מיר דיא הענלבר בר אתלבינים ווילבנו מיך כאך בר קלאגן אזו אין אז דער יהודי אוועק ביכיגין כיע לבנ דער כאך אז אין קול ביקומין ווי"ל אתן אתר אין יהודי הורב ביוועזין אין אין כפרי אתר גישמנש לאתן בר אתר זיא גישמנש אין אין אתר אין אין אין

סמא ניחאנא מר ריים לי אין פרץ דער סיקא זאלנעקי מסמא מסכמות סלגן סמא ליסר מוועסקיר ביפרלכן אך וואס ריים סמוא סן מאמיר חעמע מר דיך דומע סרגין אין מר פרמ ביריטין טין אכמ מאר כל כאך אין סן קומין לו ריימן אין קנעכמ פון דען פרץ זאלנעקי אין סמא ניחאנא מר פון אין פאנרחעב מן אמא אין חורג ביגינב ליחמן דוא ביימר דער דא סנ ניסמא אל די קיעכים סכזכרים לעמלם :

שוב סמיד כמר מכלי קיכזם בן כמר ממואל בחויע באליויע חיל בליל כמר קלען ביפרעבמע אין וואס אין דער יחודי ביגאנגן סמא זאל ניחאנא אין אין וויסין קוקפלים אוכד אין אין מוקיקסם אי דאליעמין אין אין וויסי אפיכמסי סמא איר ניחאנא מר אין פון קרלקא ריים לי דען פרץ זאליקי עממת דז מר סמא אין אין בלבול ביסמא מבור לא יע אחת אין דער כאך סמא מאן איר ביחאנא עם אין אחר אייכר ביכרנב ביוחזרין סמא זאל ביחזכנו עם אין גורם דער :

שוב המיד כמר יחודי ביר ילמן בחיע בחס לא יריע חיל אין יוכ אין נכנן לי איר אך סמא נוסיבו כמר קלען ניחאנא סער לו ורא לא אין גויס מקלים אין אין אין אין אין יחודי סמא ביל מיר איבר כעכמינב סמא ביסמא אין שוחכן בחכביל אין אין נכנן אינאלים אוכד אין אין וויסין קמפלים אוכד אין וויסי אמוכבי אוכד אין אין בלמא דלאליעמין אין דער כאך קומין אין קול ורא מען סמא ביסבגיע אין קומר מקן לא אין קומין אין מכן סמא ניחאנא עם קמן קין קומר כיע זיין דען מר סמא ביסמא אין לבב בעמד אין אוב ביכיים

שוב המיד סבער כמר מזרא בכמר כמוס בבעלעם בחויע באליויע חיל אך בין ביגאנגן אוב דער סעמא אין מיר ביגינגע אין גויס אין אין ביפרעבמע מיין יחודי אין גוכם מוכן סמא אך אין ביכעב כיין סמא אך ביפרלכין ורא אין קמכמו דעם יחודי סמא. זאל ביפרלכין מר אין גרומין אוב אין ריים בוים אין אין סמא ביסמא אין מוחכן בעכמיל אין בחמוכא אוכד אין ניחאנא אין אין אין וויסין קמפלים אוכד אין וויסי אמוכבי אוכד אין אין אין אין אין

ואע"ג דלכאורה יש לסבור דאיש מסח דקיל מקלת עוקקים ביבמות
סוף פ' כילד בני סבעתן על אמה איש דמפקינן מנוגל אמי"
בקלא בעלמא אע"ג דליכא עידי כיעור כי"מ המור בשם ר"ח ז"ל והרב ומהרמ"א
ז"ל בסימן י"ח בא"ע כתב דמדברי הרי"ף והרמב"ם משמע כן דמנוגל מפקינן
אף בלא עידי כיעור בקול אם אין לה בנים ממנו ואלו בע"ל שמעיד שראה
מזיגתם לא מפקינן כמ"ש הרמב"ם ז"ל שם ולא נמלך עליו שום אדם בזה
ולא סבור לא הרב ב"י ולא מהרמ"א שום מחלוקת ע"ז אי"כ מוכח דע"ל
נרע מקול ואי"כ אם מעיקין לה אחשם עפ"י ע"ל ואפי' עפ"י אחם קיו
עפ"י קול דעדיף מיכים י"ל דאם אמרי' אם דוקא בקולא דלא מסיק יומא
ופלגא אבל אבא מאן ליפא לן דלא מסיק ביומא ביני הלכך אין לסמוך על
קול זה וכן משמע מהא דכתב הגי"א בשם הרימב"ם ז"ל שכתב בשם הרא"ש
ז"ל ס' י"ז אהא דכתבו הסוי' דאם עלאו הרוג ואינו ידוע אם יש בתוך
ג' אי לאו דאמרינן דומר דתוך ג' הוא וקבא עוקקים אלוים בדבר וכתב
הרא"ש דאם יצא סקול שמת אים אלוני ולאחר ג' ימים עלאוהו והכירוהו
מריא מע"כ אם סקול כו' ע"כ וכתב הגי"א בשם מדבריו מתוחין לעניל
ולריכין בגר לחולמן וכבר הארכתי ת"ל בתשובה אי' זה וכמ"ש לקמן אי"ם
מ"מ עולם מדבריהם דלא מקיכין אקול לחוד דאל"כ למה הא"מ"ל אשיעא
דכריי בדיני גוי מקל"ם אלא מ"מ לאו כלום הוא · אן אמת כי מדברי תשובה
הגי"א בדיני גוי מקל"ם אלא מ"מ לאו כלום הוא · מיקקא המתחלת לענין ז' כו' משמע לכאורה
דקול מכאיר ג"כ ולריכי לסמיך לשונו בכתב דקול שכתב הרא"ש מיירי שמעו
כך ולא ידעו מי שאומר בסיא דאמנן עפ"י בת קול אבל אם היו מתחיין
מיבא לניחו ולא בא ועל פי זה לו אמתלא אחת ולא הקול בעיר אים אלוני
והרב לא הוציא כי אם לאכאורי מע"ג ואמת הדבר דכשמלאו אותו אחיב
והכירוהו דאלינן דתוך ג' הוא אך ר"מ אם ילא אז קול יודיע בהרגו בעקום
אלוני ואחר ג' ימים אלאו אותו והכירו ואם נמצאים בפניהם לאם היו קוראים
על קול אם אילא בעיר אים אלוני בהרג אחי אריכן לא מע"ג אבל כיון דלא מקיכין
על קול זה ליכא מע"ג ואתמא אאורה כו' ומלתי כן מתוך דברי הי"ם כו' עכ"ל
אלריך לעניכיר הכא אלמון זה משמע דקול אילא אלוני בהרג והוא קול לאחרורי
אחרי לא מיעבר הרג אלא אם ילא הקול ע"מ אמתלא אלא בא לביתו וכיולא
בזה אבל אם הדברי הרא"ם אלרבה אם אלרבה ר"ל כיון בא אחד אלוני ואמתת
זה ילא קול בעיר אבעבע כו' אחי דלא אחר בקול שמאמת אמתלא
אבל קול בלא אמתלא רק אילא אקול אחלוי מאחי אך דברי הרב ז"ל לא הבנתי
כלל ולכן אעתקתי לשונו דמע"ג אם קול לאחר מאחי לאמר לא אמר"ל הא
אעבעם אקול לאחר אחי כמ"ש בעל הלכות ואם קול לאחר ר"מ אלא דאחי אמר
מע"ג אם אקול אמת אל"ל כלום אם לאו הוא תוך ג' ר"ל אלוני קול
דמעמא מוערכא אע"ג דלא אחי קול אלאלוני מע"ג אילא אמר"ל אם הוא
אמת אחי אחי מע"ג אם לאו הוא כו' אלאע"ג דלא אמכיכן אלים מע"ג מידי ממ"ל לא אמיק
לאם אינו אמת מע"ג אריא אעבעם תוך ג' · עכ"ל אחרב דאל"ל מאבדת הרמב"ם
אבאם אבאים אין אילוני בשאר מע"ג דבכל אחלמוד אלא ר"ל דאחי' אבעבע
אחי מעמי לעניותא כיון דליכא קול ואחיכיוהו ג"כ אריא אי מעבע זה אי מעבע
זה אע"ג דבכל אדא בתמי' בפנים ל"מ ואבע אבוא מעבע כך אחרי הוא
כתב דל"מ אם נמלאו לחם בחבלים בפניהם אע"ג דאחכיהם לחוד ל"מ אחילו
לדברי אחוה' אם אם בחבלים בפניהם כמ"ש הרב הזה עלמו לאחי זה דלא לדברי
אמתיריס לריך אלא יאא בראם אוס איחוי בפנים וכן מוכא מלאון זה עלמו
אבאם ואמת הדבר דכשמלאו אחי אלינן אחי · אך ר"מ אחי' על הם בחבלים אלמע
ר"ל דאי לא אלינן בשא לחוד אלא ר"ל אם ממ"ל ואשאמא ר"מ אחי בש"מ
דבראם אמוס דאם ליכא ממ"ל אמעמ"ל אקול אקר וזה אחר הוא אבראם קודם
ג' ימים אבראם ובאמצע לוחמו לבוכא זה אחיים דאם אעבעם דאוחבים הוא מהאי
מעמא דאע"ג אמכיכים אותו מ"מ אמא אחר הוא ובאמצע לוחמו לבוכא זה אחיים
ואמתא אחיים דאין הבוכא דהוא ממ"ל במות בשאר מע"ג אלא ר"ל דאחי' מעבע
אבתי לאמבליחא בא"מ וזה אחי ר"ל דאם דאל"ל ר"ל לדברי אחוי' אי"כא דאבאל
בפניו דאי לא אלינן ואחיים אם ילא אחי אע"ג דבראבאל מודו לדברי אחוי' אחוי'
אי"כ גם לדברי אחוי' אם אלא בשאל מע"מ אי"כא דילא אחי מודו כך לריך
לדמון לע"ל דברי הרב ·

וכבר אחרבתי בתשובה ובאלאמי על הרב אלין זה לשון מע"כ כלל
ואבלא"ם עלמו אחוא עני' דאמעמתא לא בתב אלא לדבר זה
אחי לדברי אחוי' ולא לי"ם גם יבאמי אם לדברי אחוי' לאמה לי מע"ג ואם
בלאו אחי אחי ויישבתי אלא לריכ'לאוקמי מעייני אחביל בפניו יחי' אך ר"מ'
ע"מ דברי הרב כ"ל אלין לאם פריאם אחר כ"ל כע"ש ואי"כ קול לאחר
ל"מ אלא בגיקוף אסכבם וכן יש לאביל דאים אלא אקול לא"מ ומאם אבאם
דע"י ז"ל ק"ם בחבל דגיקין אמאביחא דילא קול מקולבם כו' מגוכבם
אחי זו מגוכבם ופיקבא אם אינו אחי בעבלם לחוכבם בעבלם כמו דאי
לעיבבא בעלמא לא ק"ל לעבבא ל"מ בעלמא אילאת קול אחי מבואר
כמ"ש ואע"ג דיש לאלק בין גרוסין לעיבם דאקילו אבבם מבוש עיגון מבא"ב
אבם אבבא בגבו אחר וכמ"ש אבא"ם אלאק גבי אחי יוסף בן שמעון ובבאם
דוכבי אחי ע"ל בגרוסין אינו כאמן בעבלאה בבחובות ס' ג' ואלו בחי"ם
אחי ע"מ אלא דאי' יש כאן אבבאב דע"י ז"ל אבם דלא אריכן ל"מ בעלמא
אילאת אקול אחיר בגרוסין דוקא משמע דאום ל"מ לא אריכן ודי בזה
דאחיבם דאבם לעבבאן אלבם לדוחות לאמוך אקול על אבעלא דאים בדוחה:

וכן מה אחביר על זה אמרבם הגויים אבאחי אחר הגי"ד אבאם אבעל אילוחי
אילא קול עליו אבראם אחיר אילוחי אחיר אלא בעלון אחר אבאם אוקו אל

כלבם אחיר אלוכלך בדם אע"ג דאבאיחו אל לשון אמעמ אבעל אילוחי
אילא קול עליו אבראם אחיר אילוחי אחיר אלא בעלון אחר אבאם אוקו אל

כלבם זה אלוכלך ל"ב מדקא' דכאחי אחיא כלבא אחי אחיר אבראם ע"מ אלון
ליעא דבלבא אוא לבוגו אל הכאחי לעמא לשון הגויים הוא אמעבם הגויים
אבאחי הגיד אבאם אבלבא מם אילא אלון הקול ואיא אבאחא
כלבא עם"י הקול ואומרן דעם אחוא ביתן אחוא כלבא דאוא אמעבם לאקול
דוגמת אבאם בעל ח"ם והרב ב"י בתשובתו אחבאם לעיל אבאם ילא קול
אעבעם לו אבראם ואחר כתב כתב לאביבו דבר אחבאם אמעם אחם ולא
אזביר הבעיבה בכל אמרינן דמאמת הקול הוא אמר מם אחם אזה אבלו
מיתם ולאי וכן אבאם קולאחו אמאם בלבא אמאם הקול ואומרם אבאחי אחר
לאה קולו אלוכלך בדם ואי"כ אבאחי לא הגיד ל"ב לאיא אחוא אלוכלך
זה אבעיבה אחיבו כלום לאחילו לו לא מיבאיבן לבאבלה מ"מ אמן ליעא לן
אבראם לעמא בבלבא ובדם לו בגזל אמנו אחוא והרב הגזלן אבראם עליו
ובמה דברים ביולא בהן ואין כאן עדות אל כלום אבהגויים לא בזה כ"ל
לאזק הקול אילא לומי בשם אבאחי לאמר קולו אלוכלך מ"מ אבראם לפי דעתה
ואינו בתמא לפי הדין אלבד מה אים לדקדק בדברי אבעל הזה אבאם הזביבם
הגויים לו אמו ובם עיבו אינן הים איהודי הזה אבא אלבא אע"ג הדים אבאבר
לבלב דברי הבעלים אבאמנו עמו אחמנו אבגיד הגויים אם עיבו לא אחר דברים
אביבבים אבהוא זה יהודי אילא אבאן לאבריך כבודב אם לא לביתי לאבריך
בזה יען כי הבעלה אלא עלמו אינו אבאיק כלל כמ"ש :

ועי"ד עדותו אל כה"כר שראל ג"כ איבל הבה היו אבאיק לדעת בלבא
אבאבקים אבאה הגיד בביבם אבאמרה הגויים אים אלבם אבאבן
ק"ק קבלקא אחבנו אותו וכבר בבבדים הללו ואי"כ כיון אליבו אבר אבל אבבי
ק"ק קבלקא אחבלן ולא אבר כ"ל זה ל"ל יותר ומעיאין לא אחמו כמ"ש
בתשובת המיימוני הביבים לבדר כשים הביאם הבי"ם קיבון י"ז וז"ל אחר אחמר
אבבני לא הגיד בביבון אלוני ובהגג אלא אמר היהודי מעיר אלוני אבם
יבלק אבא ילא אעתותה העיר אום יודי הדר אם אבא אחר כ"ל זה לאחי' לבבא
כו' עכ"ל הלריך לעניבינו אבי לאם אבבאו ובקנו אבא ילא אום יודי הדר
אם אבא אחר כ"ל זה מעיאין לא אחמו וכ"ש הבא אבאבבים גם ק' אחרי'
אבאמרה אבבבא בבבדים כאלו ואין יבינון זה אלים בבא אבאן בבבדים כאלו
אע"ג דלא אבבבן אבבבדים מ"מ בבבן הוי ואומדנא לאמוך על הבדיקה על אבא
ילא אום אדם אבאן יוחר לבחם וכן משמע מדברי הרמב"ם ז"ל שכתב בבא
אבבבות גרוסין הבילו גם העור ק' י"ז יבבאל אחמר מם יהודי עמנו בתקום
אלוני וכך לוכחו וכך קיימיו אין אומרים בחומר הדעת אלוני הוא על אביבר
אבים אלוני ויביר אמו בם עיבו אבל בא אחר אבא אחר אבאן אילא עמנו מעיר אלוני
ומה אבאבין בחומו הבעיר אבא אבא ילא הוא תבאל אבל ועיר אין כוחבת
הרמב"ם ז"ל דוקא אבגיד העד אילא עמנו דהי קיימן אבא אילא עמו
אבל ילא אחם לא אבבבן לא אחיבום ל"ב אחרי אחמר דמחבאין אם לא
ילא אבא הוא והא בבא לא בבי עד אחבאן אם לא ילא עם העד אזה
אום אדם כ"ל זה ואחילו אבבבל דוחק ל"ה אבליך חיבום גם ע"ז ואם
לא ילא חיבום עם הזה אעד מ"מ הבי הרב המגיד ז"ל בחב בבדי' דבבי
אחבא בחום' אבל אחרו אבא ילא מעיר אלוני אבאבין בחומה עיר אם לא
ילא אבא הוא תבאל הבי אבא אזביר עמנו בבל וכן תיבן הבי' אם לא הבחבת
הרמב"ם אבחיר אבאם ר' אבא אזביר בבבדי' דבעינן שמו ובם עיבו ואחיבן אבא
ובקבם הבי"ם ז"ל דוקא אבגיד העד אילא עמנו דבבי קיימן אבא אילא חיבום אבבבן
אבל ילא אבא הוא תבאל אבבבן לבבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן
אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן א